

منتقل میشوند قانون هدت اقامت در دارالمجاهین را جزو هدت محکومیت محسوب داشت.

جنون عبارت از چیست :

راجع به جنون قوانین اروپائی را محتوان به دسته تقسیم نمود - در قوانین دسته اول بدون اینکه علل سلب مسئولیت را بطور کلی معین نموده باشند تنها قید کرده اند که اختلال قوای دماغی حالت جرمیت عمل ارتکابی را زین میبرد (قوانین ایتالیا و هلند و آلمان) - در قوانین دسته دوم پیش یمنی شده که جنون عبارت از چیست و در چه موقع وجود خارجی دارد (قانون انگلیسی) در قوانین دسته سوم قید شده که جنون مسئولیت را زایل هینما براید بدون اینکه تعریفی از جنون شده باشد (مثل قانون فرانسه) . جنون عبارت از زوال عقل و عدم الگات اعمال ارتکابی و تابع حاصله از آن است لفظ جنون معنای اخص دارد در صورتی که لفظ اختلال مشاعر عمومیت دارد و شامل تمام هواردی می شود که حقاً در اثر عدم التفات مسئولیت شخص زایل می شود .

قانون مجازات عمومی در ماده ۴۰ هر دو لفظ را استعمال نموده است : (کسی که در حال ارتکاب جرم مجنون بوده یا اختلال دماغی داشته باشد مجرم محسوب نمی شود و مجازات نخواهد داشت ولی در صورت بقای - جنون باید بدارالمجاهین تسليم شود) .

حال باید دید آیازوال موقتی قوای دماغی مثل موارد هستی و بیهوشی و هپنوتیزم و غیره داخل در مقیوم ماده فوق میباشد ممکن است در نظر اول اینطور استدلال نمود که از ماده ۴۰ قانون مجازات عمومی اینطور استفاده میشود که مقنن خواسته اشاره کند که بطور کلی قدران اراده موجب عدم مسئولیت است .

با مراجعه علم طب قانونی مبرهن می شود که علل مخرب قوای دماغی را می توان به دسته تقسیم نمود اول فساد قوای دماغی قبل از رشد شخص دوم امراضی که پس از رشد موجب می شود که دستگاه قوای دماغی درست کار نکند - سوم وقتی که شخص بالغ در اثر عوارض موقتی دستخوش اختلالات روحی میشود مثل هستی و (۲۵)

هیپنوتیزم وغیره بدیهی است که تنها اختلالات دماغی دسته‌اول و دوم داخل مفهوم ماده (۴۰) قانون مجازات عمومی میباشد ولی باید دانست که اگر اختلالات موقتی را تتوات طبق ماده ۴۰ قانون مجازات عمومی موجب زوال مسئولیت دانست ممکن است محاکم طبق اصول کلی و رعایت یکی از ارکان جرم (قابلیت اسناد) مرتكب جرم را دستخوش اختلالات موقتی و عرضی شده غیر مسئول دانند و یا مجازات او را تخفیف دهند.

گنگی و کری - شخصی که ابتلاء بعرض گنگی و کری داشته باشد در صورتی که واجد قوّه همیزه باشد مسئول جرائمی است که مرتكب می‌شود ولی چون کری و گنگی دال بر انحطاط و فساد مزاج است و بالنتیجه هانع رشد قوای هوش می‌شود دادرس ممکن است آنرا موجب تخفیف مجازات قرار دهد قانون آلمان و هنگری بدادرس دستور داده که قبل از صدور حکم محکومیت در مقام تفحص بر آید آیا شخصیکه ابتلاء به کری و گنگی داشته هوش داشته و بالنتیجه تابع سوه حاصله از اعمال خود را استدراك نموده است یا نه.

مسئلیت شخص مسئلی که مرتكب جرم می‌شود علمای حقوق شقوق زیر را در نظر گرفته اند.

- ۱ - چنانچه حالت مسئلی هستی به هذیان و دبواگی شود. در اینصورت مرتكب جرم را باید هفند مجبون و مختل المشاعر تلقی نمود وغیر مسئول دانست.
- ۲ - مسئلی ساده که گاهی ممکن است اتفاقی باشد و گاهی خطای و مسئلی خطای ممکن است هنگی به مسئلی تعمدی شود.

مسئلی اتفاقی که ممکن است آثار سوه آن در مزاج از طرف استعمال کنسنتر مسکر پیش یینی نشده باشد در صورتی که کامل باشد ایجاد مسئولیت برای مرتكب جرم نمی‌کند ولی چنانچه حالت یهودی شخص مسئل نباشد موجب تخفیف مجازات او می‌شود در مسئلی خطای نسبت به مسئولیت مرتكب جرم علمای حقوق اتفاق ندارند بعضی معتقدند که مسئلی نباید موفر در مسئولیت مرتكب جرم واقع شود زیرا معقول نیست حالت مسئلی که فی حیث هو جرم تلقی می‌شود.